

■ ANAR

30 yanvar 2016

WWW.KASPI.AZ

Vaqif sənətinin təkrarsızlığı

Vaqifin ilk şeirlərini atama mən oxumuşdum. Və elə ilk tanışlıqdan onu şair kimi qəbul etmişdi. Sonrakı, daha mü-kəmməl şeirləriylə tanış olduğca onun haqqında "Geniş yollara çıx" adlı məqalə yazdı və Vaqifin bir neçə şeiriylə birlikdə "Azerbaycan" jurnalında çap etdirdi.

Hər şeydə bir başqa niyyət axtaranlar, hər şeyi tərs yozanlar, hər hərəkətdən pis nəticələr çıxaran bəzi ağzıgöyçəklər haray-həşir qaldırdılar: "Rəsul Rza Səməd Vurğunun oğlunu öz tərəfinə çəkir, öz üslubuna uyğun yazmağa çağırır" və s. kimi axvayı çərən-ləmələr. Halbuki elə həmin məqalədə Rəsul Rza Vaqifə müraciətlə deyirdi: "Həm adınla, həm mənsub olduğun ocaqla bağlı şair adını şərəflə daşı, usanma, yorulma, yaz, yarat".

Vaqifin "mənsub olduğu ocaqla", yəni Səməd Vurğun ocağıyla nə qədər bağlı olduğunu zaman özü sübut etdi. Zaman onu da sübut etdi ki, məqsəd Vaqifi kimdənse ayırmaq, kiminsə tərəfinə çəkmək deyildi. Məqsəd ilk addımlarından böyük istedadı belli olan gənc qələm sahibini vaxtında lazımlıca dəyərləndirmək, ona yol açmaq, onu yersiz hücumlardan qorumaq idi.

Mühafizəkar ədəbi mühitdə ən çox nifrəti məhz ən çox heyrləndirən şairlər qazanır. İllər keçdikcə o vaxtlar Vaqifə və bir neçə başqa istedadlı və bənsərsiz şairə hücumlar normal şüura istehza kimi, bədii məntiqə karikatura kimi səslənir indi. Şübhə yoxdur ki, o dövrdəki nadanların müasir mənəvi xələfləri istedadlı adamlara cahil-cəsinə atmacalar atarkən, bunlar da haçansa inanılmaz karikatura kimi, ağır sapıntısı kimi qavranılacaqdır.

Amma ən qəribə paradoks odur ki, bir vaxtlar yeni poeziyanın ilk örnəklərinə ağız büzənlər, ədəbiyyatda həmin təmayyüllər təsdiq olunan sonra əvvəl dediklərini unudaraq dünən inkar etdiklərini bu gün tərifləməyə başladılar. Vaqif poeziyasına münasibətdə də belə sifət və mövqe deyilənlər az olmadı, Vaqifin poeziyasında sərbəst və heca vəznində şeirlərin haqq-

hesabını çəkib onu məhs əənəvi şeirin təmsilçisi kimi təqdim etməyə çalışdılar.

Vaqifin ilk şeirlərinin birində belə misralar vardı:

*Yazıram şeirin neçə dilində
Yazıram bəzən.
qorxuram deməyə də
Rəsul Rza stilində.*

Şeiri çapa verərkən Vaqif mənim xahişimlə bu misraları çıxardı - dedi-qodulara qida verməmək üçün.

Amma mən bu gün tam məsuliyyətlə deyə bilərəm ki, Vaqifin poeziyası nə Rəsul Rza stilində, nə Səməd Vurğun səpgisində yazılmış şeirlərlə səciyyəyəldir. Vaqif sənətinin böyüklüyü onun təkrarsızlığında, bənzərsizliyində və yalnız onun özünəməxsus stilində, səpgisindədir...

Əlbəttə, hər bir böyük şair sələflərinin yaradıcılığından da bəhrələnir. Böyük şair müxtəlif vasitələri, bədii səpgiləri yalnız özünəməxsus şəkildə mənimsəyərək öz orijinal üslubunu yaradır. Bu bərdə ən dü-rüst və dəqiq fikri Vaqif Səmədoğlu Rəsul Rzanın 90 illiyi qeyd edilərkən yubiley ge-cəsində çıxışında dedi:

"Həyat sübut etdi ki, Səməd Vurğunun əənəvi formalardakı poeziyası nə qədər novator poeziya idisə, Rəsul Rzanın yeni formada yazdığı şeirləri, əsərləri o qədər Azərbaycan poeziyasının ən gözəl, ən qabaqcıl əənəələrinə söykənir".

Bu sözləri bütünlüklə Vaqif Səmədoğlu poeziyasına da şamil etmək olar. Onun şeirlərində əənəvi şeirimizdən gələn axı-cılıq, qulağayatımlılıq yeni şeirə məxsus gözlənilməz, qeyri-adi obrazların və təş-bəhlərin vəhdətində canlanır.

Vaqifin daha sonrakı mərhələlərdə yazdığı şeirlərlə tanış olarkən atamın dedi-yi sözlər yaxşı yadımda qalıb: "Vaqif çox irəli gedib. Gərək özümü yığışdırım".

Yəni təcrübəli, tanınmış şair gənc qələm sahibinin uğurlarıyla bağlı yaradıcılıq yarışına girməyə həvəslənirdi. Atamın di-

lindən heç bir başqa şair haqqında - istər öz nəslinə mənsub olanlar, istər daha sonrakı nəsillərin nümayəndələri - heç biri haqqında - belə söz deməyini eşitməmişdim.

Məncə, Vaqifin ən parlaq özəlliyi, ən böyük uğuru heç kəsin demədiyini heç kəsin ağılına gəlməyən şəkildə deməsindədir. Bu poeziya bizə bildiyimizi bir daha izah etməyə çalışmış, bizi hər şeyə tamamilə başqa bucaqdan baxmağa çağırır.

İki dəfə iki dördüdü. Bu həqiqətdir. Bunu və buna bənzər həqiqətləri şeirlə ifadə etsən heç bir etiraz doğurmaz. Amma bu arifmetik həqiqətdir, reallığın həqiqətidir, bədii həqiqət deyil. Bədii həqiqət isə çox vaxt reallığın məntiqi dışındadır. Vaqifin belə misraları var:

*İndi özündən küs,
Mənim min inamım var dünyada.*

Adi şeirdə bu misralardan sonra nə gələ bilər? İnamin sadalanması - dünyaya inam, insanlara inam, ədalətə inam və s.

Amma Vaqif bu misraları belə davam edir:

*Uzaqda bir külək var,
Küləyin üstdə bayraq.*

Şəxsən mənimçün poeziyanın gözlənilməzlik gücü məhz bundadır. Yəni ayrıldığı insanı "indi özündən küs" deyəndən sonra nəyə arxalandığını, nəyə dayandığını ifadə etmək üçün belə gözlənilməz, oxşarsız və ona görə də qəlbin ən gizli qatlarına varan bir obraz tapılıb.

Uzaqda, çox uzaqda, çox, çox uzaqda bir külək var və bu uzaq küləyin ("uzaq külək" özü nə qədər qeyri-adi ifadədir) üstündə də bayraq. Yəqin ki, heç bir şərhə, izahla bu obrazın cazibəsini sübut etmək mümkün deyil, bunu yalnız duymaq olar.

Vaqif poeziyası onlarla, yüzlərlə belə örnəklərlə zəngindir.

*Nəhəng bürünc xaç kimi
yırğalanır sinəmdə*

*Təyyarənin uğultusu,
məsafə
Qəflətdən şamları sönmüş
Kilsədir.
Qara dəniz
sənsiz.*

Təşbehin əzəmitinə heyran olmaya bil-mirsən.

Yaxud:

*Batan
gəminin suya atılan
Yükü kimi
Kənara atıram ümidlərimi
Ömrümün divarında
bu gün yenə
kəndir dayanıb
Qapı yerinə.*

Yaxud ictimai təhlükələrin xofunu bu misralardan yaxşı necə ifadə etmək olar:

*Bilirənsənmi, artıq kəsib
Ümid keçən yolları
Tikilməmiş tünmələrin
Hörülməmiş hasarı.*

Emin Sabitoğlunun yazdığı gözəl mahnının sözləri, Vaqifin sözləri yadıma düşür:

*Bir axşam taksidən düşüb payıza
Bilmədik hayana, haraya gedək.
Dərin sularını qatıb dayaza
Dəniz də bağlandı yay kinosu tək.*

Adil Bəbirovun bəstələdiyi başqa bir gözəl mahnı - Vaqifin sözləri:

*Sevdiyimiz şeirləri
Gördüyümüz şəhərləri,
Ah çəkdiyən gecələri,
Yox dediyin küçələri,
Payız rəngli baharları,
Kölgən düşən divarları
Ürəyimdən qopar, qopar,
Özünlə apar.*

Vaqif hansı janrda yazır yazsın şeir, mahnı mətni, pyes, kinossenari - hər an istedadı görünür...